

Гръцки надписъ

† Βασιλευόντος τὸν εὐσεβεστάτου μεγάλου βασιλεῶς Ἰωάννου τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου βασιλεῶς Μιχαήλ τοῦ Ἀσάνη, τὸν ἐκχρυσουργόν τοῦτον κατασκευάσθην τὰ κόσμων ἐν τάντης τῇ πανξεβάσιω καὶ Θειὰ εἰκόνι τῆς Θεοτόκου ἐξ ἀγάπης φιλοτιμῶς ἔδαμεν.

† Ἐν ἔτει ζων 6850 (1342) κ' ἀγῶ ὁ περιποθήσας καὶ γνήσιος θεῖος του παννψηλοτάτου βασιλέως Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου ἀνεκαῖσσα τὸν πάνσεπτον, καὶ Θεῖον ναὸν τῆς υπερένυλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐλεόσης.

† Προσέδηκα δὲ καὶ τὴν αὐτῇ μονί εὐαγγελέον μετὰ κόσμον, θυμιατήριον ἀργυροῦν. μετασκέπασια, ποδέας γ' χρυσοκλαβαρικές ἀηρετερα ποδέα, καὶ ἐπατραχίλιον μετὰ μαργάρον, δύσκον, ποτήριον, αστηρλαβίδα ἀργυρᾶ. ὁραρια . . , καὶ ἄλλα.

† Ἐι τό προσθήσομεν ἔιτε ἀργύρον, ἔιτε χρυσόν, ἢ βιβλία ἐξ αὐτῶν ἔιτες νοσφίσειν, ἕνα κληρονομήσας ἀράς τῶν τριακόσιων δέκα καὶ ὀκτὸ Θεοφόρων ἔστω καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ ἡ πατριάρχης, ἡ μετροπολίτης, ἡ κεφαλὴ, ἡ ἐξουσία, ἡ τῇ τῶν τυχόντων.

Преводъ на дѣда Димитраки

„† Въ царуваніето благочестивейшему, великому царя Іанну Александру и сына благочестивейшего царя Михаила Асѣня, отъ любочестіе украсихъ златомъ и серебромъ тази всесечная и божественая икона на св. Богородица.

† Въ лѣто 6850 (1342) азъ всеобщный и истински чичо всевисочайшаго Іонна Александра, подновихъ всесечнаго и божественаго храма на преблагословеная владичеца наша Богородица помилующия.

† Предадохъ въ тая обитель (манастиръ) едно украсено евангиліе, кадилница сребърна, покривала, стихари златоткани три и други стихари, навратници (епатрахили), украсени бисеромъ, дискось, чаша (за св. причастіе) звезда сребърна, ржавели златоткани две, пояси (павти) съ бисари украсени, орани. . . и пр.

† И добавяме: или сребро, или злато, или книги отъ тѣзи, който усвои, да наследи проклятието на триста осемдесетъ богоносцовъ отцовъ и дѣлтъ неговъ да бжде съ предателя Іуда, ако и да е патриархъ или митрополитъ, или началникъ, или сановникъ, или кои и да е“.

Въпросната икона, обкована въ злато, се намира сега въ Народния музей въ София. Намѣрена е била въ нѣкогашната гръцка митрополия въ Месемврия. Нейното запазване тамъ се дължи, както е видно, на съдържашето се въ надписа проклятие.

Този надписъ, между другото, е важенъ съ това, че, макаръ изброенитѣ въ него подаръци да се правятъ отъ чичата на Българския царъ Иванъ Александра и то въ 1342 г., надписа, обаче, е писанъ не на български, а на гръцки. Това сведочи за силното византийско влияние и ширящия се гърцизмъ.

4. Въ една книга, пакъ отъ библиотеката на дѣдо Димитраки, която заедно съ други ощи книги е пренесена и предадена въ Народната библиотека, озаглавена Ὁδηγὸς τὸς Εὐσεβείας — Водачъ къмъ бла-